

- Quo fundamento tunc Bal-
ovincia prætendit ipsa cor-
impromiserunt in luce Elec-
andarus Baldusius: uolum
us Aquigrani coronatus; sed
robatione deficeret, nuptia
fevir, Tom. 2, pag. 25, n.
& Coloniensem de an. 1657,
operii Romano-gemanni.
- III. Verbum nemo complectebatur quoscunque milites, non solùm *gre-
gerios*, & *minoris ordinis*, sed etiam *majores*.
- IV. *Excommunicatio* hæc erat separatio ab Ecclesiâ catholica.
- V. Verbum *babere* intellige cum *effectu* turpis commercii.
- VI. Nasi abscissio, *soli mulieri* decreta, erat justa, tum propter sceleris frequentiam, arg. l. i. ff. de *abig.* tum propter mala, quæ impudicæ mulieres inferunt exercitu, tum etiam ad majorem terrorem; cùm illæ timeant jaæturam formæ, quæ eis sæpe pro dote est.

EX JURE TREVIRENSI.

- I. **T**it. VI. *Land-Rechtes* §. 12. *Donatio inter vivos facta conjugi ab alio*, quām *ab ascendentibus*, pertinet *inter acquestus*, conjugibus ex æquo *communes*, nisi donator *expressè* velit contrarium:
- II. At quod *per ultimam voluntatem*, vel *ab intestato* obtingit conjugum alteri, *commune* non fit.
- III. Hæc dispositio abest à statutis *Caroli Caspari à Petra* de an. 1668; neque ex moribus tracta esse videtur.
- IV. Est contra *communiorem DD.*, teste *Heesero* de acquestib. conjug. loco 18. n. 11. & 13. Desumpta videtur ex *Joanne à Sande Decisi. Frisic.* lib. 2. tit. 5. defin. 3, cuius magna semper fuit apud Trevirenses Pragmaticos authoritas. Quæ, an fortiter defendi possit ratione juris, subsistit.

HISTORICUM.

- I. **A**nno 1444 Henricus V. hieme intravit cum exercitu Italianam, Romæ in Imperatorem coronandus: antequam illuc venerat, placuit foedus inter nuncios ejus, & Papæ Paschalis II. juratum; & datis obsidibus firmatum est inter alia, ut Papa juberet in die coronationis adstantes Episcopos, *dimittere Regalia sua in manus Imperatoris*: quatenus hoc medio cessaret omnis quæstio de *investituris Episcopatum & Abbatiarum*.
- II. Henricus ad urbem venit *sabbato ante Quinquagesimam* (11 Februario)

rii) altero die consecrandus; jam omnibus ad solemnitatem in Basiliacâ D. Petri congregatis, Papâ verò petente instaurari fœdus, secessit *Henricus* in partem cum Episcopis & Principibus, tractatus aliquid: tardiore horâ protractâ, Pontifex per nuncios petuit denuò impleri conventa: Episcopi Germaniae huic sensim aperiebant, causam moræ hanc esse, quod conventio de dimittendis regalibus firmari non possit.

III. Hanc protractæ coronationis causam Imperator non significavit Papæ, sed alium obtentum quærens petuit ab eo, ut soperetur prius discordia inter Papam, & Stephanum Nortmannum, Cæsari fidelem.

IV. Excusavit se Papa à proiecto jam die, & prolixitate ceremoniae, petuit verò impleri promissum à Cæsare.

V. Tum unus de comitatu coronandi in medium progrediens Papæ dixit: quid tam multis agimus verbis? Scias, Dominum nostrum Imperatorem Imperii coronam ita velle suscipere, sicut illam Carolus, Ludovicus, Pipinusque * sumpsere.

* Pipinus coronam imperialem non suscepit; quanquam in archivio Constantiensi duo, in S. Maximini unum diplomata sint, in quorum sigillis legitur: *Pipinus Imperator* cùm an. 1770 hoc unâ cum celeberr. Professore Argentin. Schæpblino ejusque eruditis ē Societate Mannheimensi comitibus via litteraria duobus viderem, testatus ille est velut oculatus testis de duobus supradictis.

VI. Papa cùm reposuisset, se absque impletione paciï conventi Cæsarem coronare non posse, Cæsar eum armato milite in ecclesiâ circumcinxit, ut die ad vesperum declinante Papa ægrè ad altare S. Petri solemnem Missam ficeret, coronatione omisssâ.

VII. Expletâ Missâ, de sede compulsus descendere Pontifex, deorsum ante B. Petri confessionem cum Cardinalibus sedet, ad noctem usque à militibus custoditus; tandem cum fratribus extra atrium Ecclesiæ ductus est in hospitium, captâ cum ipso clericorum, laicorumque multitudine.

VIII. Quo intellecto, Romani omnes Allemannos, eos etiam qui orationis causâ urbem ingressi fuerant, necârunt, & posterâ die egressi urbe dimicarunt cum Allemannis usque ad vesperum, hinc inde multis hominum occisis millibus, Teutonibus à bello recendentibus. *

* *Teutones resoluti bello*, inquit Petri chron. Caffin., ex quo hac historia, à pugna

pugna
peri ma
habent
dorem
IX. Roma
sus est in
iſto, &
X. Interim
pergebat
qui erian
XI. Non al
inquietare
ecclesiarum
toris ac b
que pro b
ratori con
liberè elec
investitus
sumat. S
veſtiatur,
ludant c
tori regnu

* Ince
in perfo
cap. 18

** I
tionem
marie E
confecra
penſare
niore St

XII. Expec
munitur
famodò c
nitate pr
ſibi erat

pugnū se subducere cæperant; virtus enim eorum, ut ait Eutropius, sicut primo im-
petu major quam virorum est, ita sensim languescens fit imbecillior, quam fæminarum:
habent namque aliquid cum nivibus suis: mox enim cum calore tentari cæperunt, in su-
dorem conversi deficiunt, & quasi à sole solvuntur.

IX. Romanos spoliis onustos in urbem revertentes sub eam denuò aggref-
sus est miles cælareus, magnā quidem utrinque cæde, represso tamen
isto, & ad castra reverso.

X. Interim Pontifex, sacrī vestib⁹ exutus, pertractus est *vinclitus*, quō
pergebat exercitus, cum aliis: custodiebatur à magnatibus Cæsaris,
qui etiam illi ministrabant per 61 dies.

XI. Non alià lege dimissus est, nisi jurejurando, 1) *Quod ulterius non*
inquietaret Imperatorem ejusque Imperium de præsumpto, vel temerato
ecclesiasticorum jure, & de injuriā sibi, suisque irrogatā; in personā Impera-
toris ac bonis malum aliquid sibi, vel alicui personae non redderet; ne-
que pro hāc causā Imperatorem unquam anathemati subderet. 2) *Impe-*
ratori confirmaret privilegium sub anathemate, ut Episcopos, & Abbates
liberè electos absque simoniacā annulo, & virgā investiat; Episcopūsque sic
investitus liberè consecrationem ab Archiepiscopo, ad quem pertinuerit,
fumat. Siquis verò à populo & clero eligatur, & ab Imperatore non in-
vestiatur, à nemine consecrator. 3) Archiepiscopi & Episcopi libertatem*
*babeant consecrandi investitos ab Imperatore.** 4) *Quod Papa Impera-*
*tori regnum & Imperium & principatum officii sui auxilio conservabit.**

* Investitura cæsarea, consecrationem præcedens, importavit *consensum Principis*
in personam electi, tanquam sibi gratam; quod nihil erat contra Ss. Canones. Arg.
cap. 18 in fin. de elec.

** Hinc animadverte, tunc confirmationem, quæ inter electionem, & consecra-
tionem mediaret, nondum fuisse introductam. Post concordata Germaniæ confr-
matio Episcoporum omnium, & Abbatum *immediatorum* reservatur Papæ, non autem
consecratio Archi- & Episcoporum; licet Papa ad instantiam illorum plerumque dis-
pensare solet, ut confirmati eligere sibi possint alium à suo Metropolitano vel fe-
niore Suffraganeo consecratorē.

XII. Expedito privilegio Pontifex, licet invitus, subscrispsit, & sigillo
munitum extradidit, insecuto 13 April. an. 1111 (feria V post *Qua-*
simodō) coronavit Henricum in Varicanā, retradens sub ipsa hac solem-
nitate prædictum privilegium, sicut Imperator à captivo stipulatus
sibi erat. Sed

XIII. Anno 1112 die 28 Mart. in Synodo Romanâ Paschalis factum suum, tanquam pravum, confessus, correctioni fratrum, consilio, iudicioque illud submisit, professione, tum fidei, tum canonum Apostolorum, quatuor universalium primorum Conciliorum, nec non Decretorum RR. PP, præcipue Gregorii VII. & Urbani II., emissâ.

XIV. Patres Concilii, plus minus 100, præeunte Gerardo, Engolmensi in Galliâ (d'Engoulême) Episcopo, decreverunt, privilegium illud, utpote per violentiam extortum, non debere dici *privilegium*, sed *pravilegium*, proinde judicio S. Spiritus damnandum, irritum iudicandum, & nequid authoritatis habeat, penitus excommunicandum.

XV. Rationem dederunt ulteriorem hanc, *in eo privilegio contineri, quod electus canonice à clero & POPULO à nemine consecvetur, nisi prius à Rege investiatur, quod contra Spiritum S., & canonicam institutionem esset.**

* Sic ergo populus plus juris haberet, quam Caput, & Princeps populi.

XVI. Ratio autem violentæ extorsionis meritò allegata est. Arg. l. 22 ff. *Quod metus.*

XVII. Non item altera, quam dixit Paschalis: *Cæsar, & Cæsarini non servaverunt nobis, quod ab ipsis juratum fuerat, scilicet, auferenda esse Episcopis Regalia.**

* Cum Cæsar hoc Papæ non posset promittere.

XVIII. Religiosè tamen sensit Paschalis, declarando: *ego tamen Henricum nunquam anathematizabo, & nunquam de investituris inquietabo... habebunt judicem Deum, propter suum juramentum.* Cap. 8 de jurejur.

XIX. Quod prædictum Concilium dixerat, esse contra Spiritum S., & canonicam institutionem, hoc postea 8 Sept. an. 1122. Calixtus II. Wormatiæ cessit: *ELECTUS* autem à te regalia recipiat per sceptrum, non amplius in annulo, & virgâ.*

* Usus tamen contrarius pridem fert, quod confirmatio, & consecratio præcedant investituras.

BE-